

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมประชาสัมพันธ์. "เอกสารวิชาการอุปการะเด็กในสถานสงเคราะห์"
กระทรวงมหาดไทย.
- กาญจนา คำสุวรรณ และนิศยา เสาวรัตน์. "จิตวิทยาเบื้องต้น" สำนักพิมพ์การเวก
กรุงเทพมหานคร, 2521.
- จิรพรณ กาญจนะจิตร. "การสังคมสงเคราะห์เบื้องต้น" มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
กรกฎาคม 2522.
- ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. "ศึกษาการมองตนเองของคณาธิการในกระบวนการฟื้นฟู
สมรรถภาพ", วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- พรรณทิพา รุจิพร. "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนิสิตที่มี
ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และนิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ",
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522.
- ประมวล คิคคินสัน. "จิตวิทยาพัฒนาการ" สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2519.
- ปภาณี ฐิติวัฒนา. "สังคมวิทยา" ไทยวัฒนาพานิชย์, 2523.
- ยุพา วงศ์ไชย. "ทฤษฎีทางสังคมสงเคราะห์" เอกสารวิชาการของสมาคมนักสังคม
สงเคราะห์แห่งประเทศไทย เล่ม 2, สมาคมสังคมศาสตร์, 2520.
- สังศรี ศรีมุกดา. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความ
สำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่น" วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. "จิตวิทยาสังคม" สำนักพิมพ์ส่งเสริมวิชาการ, จรัลสนิทวงศ์,
2525.

เสริมศักดิ์ วิศเลาภรณ์ และคณะ. "สุขภาพจิตเบื้องต้น" มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2518.

อ้อมเดือน สกมณี. "ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวตนและพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็ก
วัยรุ่น" วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

139

BIBLIOGRAPHY

- Alexander, Eugene. D. The Relationship between Self-Concept, Self-Acceptance and School marks, Thesis (Ph.D., the University of Michigan, 1962).
- Ausubel, David P. and Robinson Floyd. School learning. New York : Halt, Rinehart and Winston, 1969.
- Ball Louis Robert. The Testing of Selected Hypotheses Concerning the Self-Concept as It Related to the Ability, Academic Achievement, and Sex of High School Siniors. Dissertation Abstract. Vol.24. 3 September, 1963,
- Bartussel D. Self Concept. Encyclopedia of Psychology edited by H.J. Eysenek, W-Arnold and R. meilli, III, 1973.
- Dinkmeyer Don C. Child Development. New Delhi : Printice of India Private Limited, 1967.
- Donald Reede Jones Relationships among Phenomenal Self-Concept Phenomenal Ideal Self.
- Dyson Ernest. A study of Ability Grouping and the Self-Concept. The journal of Educational Research. Vol.60. 9 May-June, 1967.
- Fitts, William H. Manual for Tennessee Self Concept Scale. Nashville, Tennessee : Counselor Recordings and Tests, 1971.
- Frank G.H. and Hiester D.S. Reliability of Self and Ideal Self Concept. Journal of Counseling Psychology. Vol.4. 4, 1967.
- Hall Dalvin S., and Lindzey Gardner. Theory of Personality. New York : John Wiley & Sons, 1969.

- Hamed, Zahran A.S. The Self Concept in the Psychological Guidance of Adolescent. The British Journal of Educational Psychology. Vol. 37. June, 1967.
- Herbert Mead, George Mind Self and Society from the standpoint of a social Behaviorist. Chicago, 1962.
- Hurlock, Elizabeth B. Child Development. 4 th ed ; Tokyo Kogakusha Company, Ltd., 1964.
- Jersild, Arthur T. In Search of Self. New York : Teacher of India Private Limited, 1967.
- Mehren, Willam A. Self Concepts of Graduate Students. The Journal of Educational Research. Vol.61. 3 November, 1967.
- Pieres Ellen V. and Harris Dale B. Age and other correlates of Self Concept in Children. Journal of Educational Psychology. Vol.55. 2 April, 1964.
- Rogers, Carl R. Client-Centered Therapy. Boston : Hangleton Mifflin, 1951.
- Siripipat, Ampai A Comparison of Self-Concepts of Thai and American High School Students. "Unpublished Doctoral Dissertation, University of Oklahoma, Norman, 1972.
- Soares Anthong T. and Soares Louise M. Self Description and Adjustment Correlates of Occupational Choice. The Journal of Educational Research. Vol.60. 1 September, 1966.
- Wolman, Benjamin B. ed. Dictionary of Behavioral Science. New York : Mcmillan, 1973.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติสถานสงเคราะห์ในประเทศไทย

งานสวัสดิการสังคมที่ดำเนินการโดยรัฐบาล หรือที่เรียกว่า กรมประชาสงเคราะห์นั้น เป็นงานที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการปกครอง เศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติและในด้านเกียรติภูมิของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากแนวความคิดที่ว่าประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของชาติ ในการส่งเสริมความเจริญทุกอย่างประชาชนเป็นตัวจักรกลสำคัญเป็นทั้งผู้ผลิต ผู้อุปโภค บริโภค ผู้บริการและผู้ปฏิบัติ ตามโครงการการงานทั้งหลายจะได้ผลสำเร็จสมบูรณ์ จึงขึ้นอยู่กับประชาชนที่มีพลานามัยสมบูรณ์ จิตใจดี มีความเป็นอยู่ที่มีความผาสุกในการดำรงชีวิตด้วยประการต่าง ๆ มีความสามารถมีความชำนาญ มีความซนขัน แข็ง กระตือรือร้น มีการริเริ่มขมขคิดค้น และเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ประชาชนยังจะมีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรความเจริญให้แก่ประเทศ หากประชาชนตกอยู่ในสภาพทุกข์ยากเดือดร้อน ขาดความรู้ ความชำนาญ ก็จะไม่มีความสนใจเข้ามามีส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างแท้จริง เพราะจะต้องวิตกกังวล คับร่นเพื่อแก้ปัญหาเดือดร้อนเฉพาะหน้าของตนเสียก่อน นอกจากนั้นหากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถช่วยตนเองได้ทามสมควรแล้วยังอาจเป็นสาเหตุก่อให้เกิดปัญหาสังคม เป็นที่เดือดร้อนหรือเป็นภัยอันตรายต่อส่วนรวมอีกด้วยและยังจะตกเป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องเข้าช่วยเหลือ ซึ่งก็ย่อมจะเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรมากมายจนเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาได้

วิวัฒนาการของงานสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย

วิวัฒนาการของงานสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทยแตกต่างกับประเทศตะวันตก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาเพราะไม่มีความกตัญญูพิเศษซึ่งจะทำให้การสังคมสงเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นต่อสังคม แม้ว่าจะมีภัยในบางยุค เช่น สภาพสงครามโลก แต่ก็ยังเป็นสภาพที่มีได้เลวร้ายไปกว่าประเทศใด ๆ ในโลก นอกจากนั้นประเทศไทยเป็นประเทศพุทธศาสนา หลักธรรมของพระพุทธเจ้าช่วยให้จิตใจของคนไทยอ่อนโยน ช่วยเหลือ

เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันและประกอบด้วยวัฒนธรรมความเป็นอยู่ โครงสร้างครอบครัวซึ่งเคยเป็นแบบครอบครัวใหญ่ (Extended Family) การอยู่ร่วมกัน เช่นนี้ คนในครอบครัวคนในวงศาณาญาติก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นับได้ว่าทรัพยากรอุปนิสัย (Informal Resources) มีอยู่อย่างพร้อมมูล ความจำเป็นซึ่งจะขอความช่วยเหลือจากองค์การสังคมสงเคราะห์จึงน้อยมาก ทำให้งานสังคมสงเคราะห์ได้รับการเอาใจใส่จากรัฐน้อยเมื่อเทียบกับงานการพัฒนาเศรษฐกิจและอื่น ๆ จนกระทั่งไม่นานมานี้เองการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคมบังคับให้รัฐและประชาชนต้องดำเนินการสังคมสงเคราะห์อย่างจริงจัง

การวิวัฒนาการของงานสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย อาจแบ่งออกได้ 4 ระยะคือ

1. ระยะเริ่มงานสังคมสงเคราะห์
2. ระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2
3. ระยะพัฒนา
4. ระยะปัจจุบัน

1. ระยะเริ่มต้น

ในระยะเริ่มต้นของกิจกรรมสังคมสงเคราะห์พอจะกล่าวได้ว่าประมาณเมื่อปี 2457 ซึ่งตรงกับสมัยของสมเด็จพระปิยมหาราชซึ่งทรงปฏิรูปการปกครองและการบริหารหลายด้าน ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขและการสังคมสงเคราะห์ การประกาศใช้พระราชบัญญัติปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ระบุให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองดูแลทุกข์สุขของประชาชนช่วยเหลือผู้เดือดร้อนให้มั่งงานทำ รวมทั้งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2457 ก็ได้วางหลักในการปฏิบัติก่อเกิดกระทำผิดแตกต่างจากผู้ใหญ่และในปีนี้ก็ได้มีการก่อตั้งกรมราชทัณฑ์เพื่อรับนิคมขบผู้ต้องขังและการก่อตั้งสภาอุณาโลมแดงในสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ เพื่อช่วยเหลือทหารซึ่งบาดเจ็บจากสงคราม สภาอุณาโลมแดงนี้ได้วิวัฒนาการมาเป็นสภาภาษาชาวไทย และในขณะนี้พระวิมาดาเชอกรมพระสุทธาลินีนาถได้ทรงสร้างโรงเรียนเด็กกำพร้าอนาถาขึ้นเป็นสถานสงเคราะห์เด็กแห่งแรกในประเทศไทยด้วย

2. ระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

ในระยะนี้จะนับได้จากระยะการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นแบบประชาธิปไตย เมื่อ พ.ศ. 2475 งานสังคมสงเคราะห์ได้รับการสนใจมากขึ้น เพราะบ้านเมืองเจริญก้าวหน้ามากขึ้นมีการตื่นตัวด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การดำรงชีพของคนไทยมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น รัฐบาลให้ความเอาใจใส่ดูแล รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 ได้ระบุหน้าที่ของรัฐอย่างชัดเจนว่า รัฐพึงส่งเสริมสาธารณสุข การกาชาดตลอดจนการสังคมสงเคราะห์ นอกจากนี้ยังมีกฎหมายที่สำคัญ ๆ เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหางาน พ.ศ. 2475 พระราชบัญญัติจัดหางานประจำท้องถิ่น พ.ศ. 2475 พระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมเด็กนักเรียน พ.ศ. 2481 ซึ่งได้วิวัฒนาการมาเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็ก

สิ่งที่สำคัญมากคือ การจัดตั้งกรมประชาสงเคราะห์เมื่อปี พ.ศ. 2483 ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบงานด้านสังคมสงเคราะห์และการก่อกองคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2497 เป็นการแสดงถึงความตั้งใจของรัฐที่จะส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์เป็นนโยบายสำคัญ แม้ในสงครามโลกครั้งที่ 2 การสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาลจะหยุดชะงักไปชั่วคราวก็ตาม

3. ระยะการพัฒนา (พ.ศ. 2500-2510)

ในระยะนี้เป็นระยะซึ่งประชาชนมาร่วมในการสังคมสงเคราะห์มากขึ้น มีการก่อตั้งองค์การการสังคมสงเคราะห์เอกชนต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนมากขึ้น ทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนกลางกิจการสังคมสงเคราะห์เอกชนได้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และในปี พ.ศ. 2503 มีการประชุมสังคมสงเคราะห์แห่งชาติเป็นครั้งแรก ซึ่งองค์การที่เข้าร่วมประชุมมีกว่า 300 องค์การและผลของการประชุมทำให้มีการก่อตั้งสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยขึ้น ซึ่งทำหน้าที่ประสานงานและส่งเสริมงานสังคมสงเคราะห์ที่วราชอาณาจักร ความเจริญของการสังคมสงเคราะห์นี้ขนานคู่กันไปกับการเร่งรัดดำเนินการพัฒนาประเทศโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 และ 2 ซึ่งมุ่งจะพัฒนาประเทศทุกด้าน

4. ระยะปัจจุบัน (พ.ศ. 2510-ปัจจุบัน)

ในระยะปัจจุบัน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ความเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ซึ่งทำให้คนไม่อาจปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ เช่น ปัญหาการตั้งฐานทัพอเมริกาในประเทศไทย ทำให้เกิดปัญหาเมียเช่า และเด็กผมแดง ปัญหายาเสพติด ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ทำให้นักสังคมสงเคราะห์ทั้งวิชาชีพและอาสาสมัครให้ตรงแก่ไขปัญหาต่าง ๆ รัฐได้ให้ความสนใจในกิจการสังคม มุ่งที่จะพัฒนาคนไปพร้อม ๆ กัน การพัฒนาเศรษฐกิจจะเห็นจากสาระในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 3-4 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของการพัฒนาสังคมมากกว่าเดิมความสนใจในเรื่องพระราชบัญญัติประกันสังคม การขยายตัวของกรมแรงงานเป็นสิ่งที่แสดงว่ารัฐให้ความสนใจในสวัสดิภาพของประชาชนมากขึ้น

การสังคมสงเคราะห์ที่เข้ามาในค่านเทคโนโลยีและแนวการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยังมิได้วิวัฒนาการไปมากนัก การศึกษาค่านสังคมสงเคราะห์ซึ่งยังตามแนวความคิดค่านตะวันตกเพราะ คณาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันการสังคมสงเคราะห์ได้รับการศึกษาอบรมจากประเทศตะวันตก ซึ่งมีหลักการและเทคนิคของการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์แตกต่างกับประเทศไทย การเรียนการสอนวิชาสังคมสงเคราะห์ไม่ก้าวหน้า มีผลให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ไม่สูงพอ

วัตถุประสงค์ นโยบาย และขอบเขตงานของกรมประชาสงเคราะห์

โดยที่แนวนโยบายแห่งรัฐตามกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า "รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ของ รัฐและเอกชนเพื่อสวัสดิภาพและความผาสุกของประชาชน" กรมประชาสงเคราะห์จึงได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานให้ประชาชนทุกคนได้รับความผาสุกความเจริญก้าวหน้า และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต และโดยที่ประชาชนย่อมมีสิทธิและหน้าที่ดำเนินชีวิตด้วยตนเอง มิใช่เอาชีวิตตนเองไปพึ่งพาอาศัยคนอื่นหรือเป็นภาระแก่สังคมแต่ขอเท็จจริงปรากฏว่า คนเราย่อมมีสภาพหรือความสามารถ ตลอดจนฐานะไม่เท่ากันหรือไม่เหมือนกันจึงต้องมีประชาชนส่วนหนึ่งที่คอยความสามารถและไม่อาจดำเนินชีวิตด้วยตนเองได้อยู่เสมอ ประชาชนเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลและจาก

รัฐบาลและจากสังคมเพราะถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือปล่อยให้ดำเนินชีวิตตามลำพังแล้ว ประชาชนเหล่านี้ก็จะได้รับทุกข์ยากและอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ท่อสังคมส่วนรวมและต่อประเทศชาติได้ด้วยการก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ ขึ้น

กรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินงานมาเป็นเวลานานนับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2483 โดยได้อาศัยข้อกำหนดวัตถุประสงค์กว้าง ๆ ที่มีบัญญัติไว้เพียงสั้น ๆ ในกฎหมายที่จัดตั้งกรมประชาสงเคราะห์ขึ้น นอกจากนั้นก็อาศัยจารีตประเพณีและเหตุการณ์เฉพาะหน้าเป็นแนวปฏิบัติในการบริหารงาน แต่เนื่องจากได้มีการวิวัฒนาการทั้งในหลักวิชาและการดำเนินงานด้านสังคมสงเคราะห์ไปอย่างมาก ประกอบกับสภาพการณ์และปัญหาในสังคมปัจจุบันก็ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก กรมประชาสงเคราะห์จึงได้พิจารณาบททวนวัตถุประสงค์และนโยบายเดิมเพื่อเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้เหมาะสมกับกาลสมัยต่อไป ซึ่งต่อมาได้มีการให้ความหมายงานสังคมสงเคราะห์ขึ้นให้หมายถึง การช่วยเหลือหรือปรับสภาพบุคคลหรือประกอบผู้ตกทุกข์ได้ยากหรือมีความเดือดร้อนและจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือให้สามารถช่วยตนเองได้ และมีความผาสุกความควร รวมทั้งการป้องกันมิให้บุคคลหรือประชาชนต้องกลายสภาพเป็นผู้ตกทุกข์ได้ยากเดือดร้อน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนที่เดือดร้อน ช่วยตนเองไม่ได้ทุกประเภทในราชอาณาจักรและคนไทยนอกอาณาจักร
2. เพื่อดำเนินการป้องกันมิให้ประชาชนต้องกลายสภาพเป็นผู้เดือดร้อนช่วยตนเองไม่ได้
3. เพื่อดำเนินงานให้เกิดความมั่นคงทางครอบครัวและสังคม
4. เพื่อช่วยเหลือผู้มีปัญหาทาง เศรษฐกิจและสังคมให้มีโอกาสปรับสภาพหรือพัฒนาตนเองให้อยู่ดีกินดี
5. เพื่อควบคุมอุกเหตุนและส่งเสริมองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน ตลอดจนจรรงเร้าให้ประชาชนได้สงเคราะห์ซึ่งกันและกันอย่างเต็มความสามารถ
6. เพื่อศึกษา วิจัย และเผยแพร่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาสังคม

ประชาชนที่อยู่ในขอบเขตงานของกรมประชาสงเคราะห์ ต้องเป็นผู้ที่
ประสบปัญหาทางสังคมซึ่งได้แก่

เด็กและเยาวชน

- กำพร้า อนาคตา หรือถูกทอดทิ้ง จรจัด
- พิการค้ำร่างกายหรือจิตใจ
- ได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่สมควรหรือตกอยู่ในสภาพ
แวดล้อมซึ่งไม่เหมาะสม
- ครอบครัวยากจนมาก หรือครอบครัวไม่อาจ
เลี้ยงดูได้
- มีปัญหาความประพฤติและผู้ที่ประพฤติก็นไม่
สมควรแก่วัย เสพยาเสพติด
- ยากจนขาดการศึกษาและการฝึกอาชีพ
- ซากที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ถูกศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้ที่ดำเนิน
การตามกฎหมายและได้รับความเดือดร้อน

สตรี

- เป็นหม้ายและต้องการความช่วยเหลือ
- ถูกหลอกลวง เป็นโสเภณี
- เลิกเป็นโสเภณีแล้ว ไม่มีอาชีพอื่นหรือไม่
อาจกลับภูมิลำเนาเดิมได้หรือไม่เป็นที่ยอมรับ
ของสังคม
- ตั้งครรภ์นอกสมรส
- เป็นมารดาแต่สามีไม่รับผิดชอบในการส่งเสีย
เลี้ยงดู
- สามีถูกขังหรือเป็นโรคเรื้อรังพิการทำมาหากิน
ไม่ได้
- ยากจนขาดการศึกษาและการฝึกอาชีพ

หัวหน้าครอบครัว

- ที่มีปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น การแตกแยกหย่าร้าง
- ไม่มีงานทำ ไม่มีอาชีพ
- ไม่มีที่ดิน ประกอบอาชีพ
- ไม่มีทักษะ, ไร้ที่พึ่ง (ขอทาน)

นอกจากนี้ยังมี

- คนชราที่ไร้ญาติขาดมิตร คนพิการกำพร้าร่างกายจิตใจ หรือปัญญาอ่อน
- ผู้ป่วยที่ต้องการความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์
- ผู้ประสบสาธารณภัย
- ผู้พันโหดที่ไร้ญาติขาดมิตร ชาคที่พึ่ง
- ครอบครัวของผู้ต้องขังอยู่ตามโรงพัก เรือนจำ และสถานสงเคราะห์หรือสถานกักกัน
- ผู้มีความคับแค้นทางอารมณ์ที่คิดฆ่าตัวตายหรือพยายามฆ่าแต่ไม่ตาย
- ผู้เสพยาเสพติด
- ผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยหรือมีแต่อยู่อาศัยอันไม่สมควร
- ชนกลุ่มน้อยที่มีปัญหา เช่น ชาวเท ชาวเล เป็นต้น
- ผู้อพยพจากประเทศอื่น
- ประชาชนหรือครอบครัวที่ก่อฐานะหรือมีปัญหาทางเศรษฐกิจ/สังคม
- ประชาชนที่ตายโดยไร้ญาติขาดมิตร
- คนในต่างประเทศที่ตกทุกข์ได้ยากหรือต้องการบริการทางสังคมสงเคราะห์
- ประชาชนผู้ตกทุกข์ได้ยากประเภทอื่น ๆ ที่จำเป็นและสมควรได้รับความช่วยเหลือ

นโยบายหลักในการดำเนินงานของกรมประชาสงเคราะห์

1. จะดำเนินการสงเคราะห์บุคคลที่อยู่ในขอบเขตงานของกรมประชาสงเคราะห์ทุกประเภททุกท้องที่ในราชอาณาจักรและคนไทยนอกราชอาณาจักร และป้องกันให้ประชาชนทั่วไปตกอยู่ในสภาพเช่นนั้นด้วย
2. จะแสวงหาข้อมูลให้ทราบว่า บุคคลที่อยู่ในขอบเขตงานของกรมประชาสงเคราะห์แต่ละประเภทมีอยู่เท่าใด มีสภาพอย่างไร เพื่อวางแผนและดำเนินงานตามข้อ 1
3. จะแสวงหาบุคคลและทรัพยากรมาดำเนินงานสงเคราะห์บุคคลและประชาชนที่อยู่ในขอบเขตงานของกรมประชาสงเคราะห์ให้พอเพียงและทัดเทียมกับประมาณงาน
4. จะควบคุมการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ให้ใกล้เคียงที่สุดหรือเต็มความสามารถ
5. จะส่งเสริมและเร่งเร้าให้ประชาชนสงเคราะห์ซึ่งกันและกันอย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้เพื่อกำรงไว้ซึ่งสังคมประชาธิปไตย

หน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์

- ก. งานบริหารภายใน ได้แก่
  1. งานกำหนดนโยบายและวางมาตรการในด้านการสงเคราะห์
  2. งานสำรวจวิจัย เพื่อหาข้อมูลขั้นพื้นฐานและการค้นคว้าวิจัย ปัญหาทางสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งปัญหาสังคมต่าง ๆ เพื่อกำหนดนโยบายและการวางแผนป้องกันแก้ไข
  3. ประสานงานกับหน่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งในและนอกประเทศ
  4. งานพัฒนาเจ้าหน้าที่หรือบุคลากร
  5. งานวิเคราะหการดำเนินงานหรืองานประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข
- ข. งานส่งเสริมสนับสนุนองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน
- ค. ร่วมมือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานองค์การและสถาบันต่าง ๆ ในด้าน

สังคมสงเคราะห์

ง. ให้บริการสงเคราะห์ประชาชนที่ประสบความเดือดร้อนต่าง ๆ และช่วยตนเองไม่ได้

ลักษณะและวิธีการให้การสงเคราะห์

รัฐคำนึงถึงความมั่นคงแห่งสังคม ซึ่งถือว่าประชาชนทุกคนควรจะได้รับ การสงเคราะห์พ้นจากความเดือดร้อน เช่น ยากจน ไร้การศึกษา และเจ็บไข้ได้ป่วย โดยไม่เลือกชั้นวรรณะหรือผู้ที่นับถือศาสนาใดก็ตาม แต่การสงเคราะห์นั้นจะต้องให้เป็นไปตามลักษณะของการสงเคราะห์ที่กว้างหลักเกณฑ์เอาไว้ และการสงเคราะห์คือการช่วยเหลือแก่ละครั้ง ต้องผ่านการทดสอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเสียก่อนงานที่ได้ให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนอยู่ขณะนี้แบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้ คือ

1. งานสงเคราะห์ผู้ประสพภัย
2. งานองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน
3. งานความมั่นคงแห่งสังคม
4. งานสวัสดิการสงเคราะห์
5. งานบริการชุมชน
6. งานสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
7. งานสงเคราะห์หญิงบางประเภท
8. งานสงเคราะห์อาชีพ
9. งานสงเคราะห์คนไข้โรคจิตทุเลา
10. งานนิคมสร้างตนเอง
11. งานสงเคราะห์ชาวเท
12. งานสงเคราะห์ประชาชนในปัญหาสังคม
13. งานสงเคราะห์ประชาชนในส่วนภูมิภาค

สถานสงเคราะห์เด็กที่ขึ้นกับกรมประชาสงเคราะห์ไทรทอง

1. สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ถนนราชวิถี อ.พญาไท กรุงเทพมหานคร
2. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ ซอยสวนพลู ถนนนางลิ้นจี่ อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ
3. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
4. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง ท.โรงโป๊ะ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี
5. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา ท.หมื่นไวย์ ถ.ช้างเผือก อ.เมือง จ.นครราชสีมา
6. สถานสงเคราะห์เยาวชนบ้านห้วยโป่ง ท.ห้วยโป่ง อ.เมือง จ.ระยอง
7. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช ถ.ราชดำเนินนอก ท.ศาลาไม้ชัย อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
8. สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท ถนนพระราม 6 อ.พญาไท กทม.
9. สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนปากเกร็ด ท.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
10. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย ท.ค่ายบกหวาน อ.เมือง จ.หนองคาย
11. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ ท.คอนแก้ว อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่
12. สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ ท.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
13. สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา ท.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
14. สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท ถนนพระราม 6 อ.พญาไท กทม.
15. สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด ท.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

16. สถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิมหาราช ก.รังสิต อ.ธัญบุรี

จ.ปทุมธานี

17. สถานแรกรับเด็กชายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก.ศิลา อ.เมือง

จ.ขอนแก่น

18. สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กิ่งอำเภอ

อุบลรัตน์ จ.ขอนแก่น

19. โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ พญาไท ด.ดินแดง อ.พญาไท กทม.

20. สถานแรกรับเด็กชายภาคใต้ ด.สุขยางค์ อ.เมือง จ.ยะลา

21. สถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อ.เมือง

จ.อุตรธานี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน

งานองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชนเป็นงานที่สำคัญค้ำหนึ่งของรัฐบาล ซึ่งดำเนินการโดยกองวิชาการกรมประชาสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้ผู้ประสบโชคมีความเป็นอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์แล้วในสังคมและมีจิตศรัทธาใครจะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันที่กำลังตกทุกข์ได้ยากให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่ต้องเป็นภาระของสังคม แต่เนื่องจากการให้บริการสงเคราะห์ผู้ประสบความเดือดร้อนประเภทต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการอยู่แล้ว ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน กรมประชาสงเคราะห์จึงมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้ผู้มีจิตศรัทธารวมตัวกันเป็นรูปองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชนและดำเนินการช่วยเหลือ ผู้ประสบเคราะห์กรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้องค์การเหล่านั้นได้ขยายงานกว้างขวางออกไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะได้เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลและช่วยประหยัดงบประมาณได้ทางหนึ่ง

งานองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชนมีหน้าที่สำคัญคือ ให้ความรู้แก่บ้านวิชาการแก่องค์การเอกชน เช่น มูลนิธิ สมาคมที่ดำเนินการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนในการดำรงชีพแนะนำให้องค์การเอกชนรู้จักวิธีการดำเนินงานทางสังคมสงเคราะห์อย่างถูกต้องตามหลักวิชาให้รู้จักวิชาการบริหารงานในองค์การ วิธีการประสานงานระหว่างองค์การเอกชนด้วยกัน ชี้แนะให้รู้จักทรัพยากรในชุมชนและการหาทางดึงทรัพยากรมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนนั้น ๆ นอกจากนี้งานองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชนยังทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างองค์การสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชนให้การสนับสนุนทางด้านการเงินแก่องค์การเอกชนที่ปฏิบัติงานที่เด่นเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นส่วนรวม ตลอดจนการตรวจสอบและติดตามผลงานขององค์การเอกชน ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วยว่าองค์การเหล่านั้นได้ปฏิบัติงานเป็นไปตามโครงการที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด

วิธีการดำเนินงาน คือ

1. จัดประชุมผู้แทนองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจัดทำเอกสารวิชาการสังคมสงเคราะห์ใหม่ ๆ ไว้เผยแพร่ให้ผู้ปฏิบัติงาน

สังคมสงเคราะห์และผู้สนใจได้ศึกษาและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานและ
ร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารขององค์การสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ ตามที่ได้รับเชิญ

2. ทรวจเยียมและให้คำปรึกษาหารือแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาคู่สมรส
แก่องค์การสังคมสงเคราะห์เอกชนในทางวิชาการสังคมสงเคราะห์และการบริหารงาน
องค์การเอกชน

3. ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่องค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน
ที่ปฏิบัติงานดีเกินเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและประเทศชาติ พิจารณาพระราชทาน
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่อาสาสมัครผู้ทำคุณประโยชน์แก่งานสังคมสงเคราะห์เพื่อ
เป็นกำลังใจในการปฏิบัติงาน

4. เป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงานระหว่างรัฐบาลกับองค์การ
สังคมสงเคราะห์เอกชน

5. พิจารณาร่างกฎหมายควบคุมองค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน เพื่อ
ให้องค์การเอกชนที่ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานอย่างมีระเบียบแบบแผน
ควบคุมการใช้จ่ายเงินอุดหนุนให้เป็นไปคามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน
ส่วนรวม

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

รูปที่ 1

ในวงล้อม ตัวเลขของคำตอบจากแบบสอบถามที่ตรงกับความเป็นจริง เทียบคำตอบเดียว

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 8-10 ปี

2. 11-13 ปี

3. 14-16 ปี

4. 17-19 ปี

5. 20-22 ปี

6. 23-25 ปี

7. มากกว่า 25 ปีขึ้นไป

3. ศาสนา

1. พุทธ

2. อิสลาม

3. คริสต์

4. อื่นๆ ระบุ.....

4. ระเบียบการศึกษา

1. อ่านเขียนไม่ได้
2. คำกว่า ป.4
3. จบ ป.4
4. ป.5 - ม.3
5. ม.4 - ม.6
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นต้น)
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นสูง)
8. ประกาศนียบัตรกรมวิชาชีพ
9. การศึกษาผู้ใหญ่
10. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
11. ปริญญาโทหรือเทียบเท่า
13. อื่นๆ ระบุ.....

5. อาชีพ

1. นักเรียน นักศึกษา
2. พนักงาน
3. รับจ้าง
4. รับราชการ
5. อื่นๆ ระบุ.....

6. เข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ตั้งแต่อายุ

1. แรกเกิด - 11 ปี
2. 12 ปี - 18 ปี
3. 19 ปี - 25 ปี
4. มากกว่า 25 ปี

7. เข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์นี้เป็นเวลา

1. 1 - 4 ปี
2. 5- 8 ปี
3. มากกว่า 8 ปี

8. บิดามารดาเคยมาเยี่ยมเขียน

1. เคย
2. ไม่เคย

9. บิดามารดาเคยมาเยี่ยมเขียน

1. ปีละ 1 ครั้ง
2. ปีละ 2 ครั้ง
3. ปีละ 3 ครั้ง
4. มากกว่านี้

10. ท่านเคยกลับไปที่บ้านของท่านหรือไม่

1. เคย
2. ไม่เคย

1. ฉันมีร่างกายแข็งแรง
3. ฉันเป็นคนสวย (หรือหล่อ ถ้าเป็นชาย)
5. ฉันดีกว่าฉันเป็นคนเหลวไหล
19. ฉันเป็นคนที่ดีคนหนึ่ง
21. ฉันเป็นคนซื่อสัตย์
23. ฉันเป็นคนเฉย
37. ฉันเป็นคนร่าเริง
39. ฉันเป็นคนใจเย็นและไม่พิถีพิถัน
41. ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก
55. ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอไม่ว่าฉันจะมีปัญหาอะไร
57. ฉันเป็นสมาชิกของครอบครัวที่มีความสุข
59. เพื่อน ๆ ไม่มีความเชื่อดีในตัวฉัน
73. ฉันให้ความเป็นมิตรกับทุกคน
75. ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เพื่อนชาย (หญิง)
77. ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น
91. ฉันไม่โกหกความจริงเสมอไป
93. ฉันโกรธเป็นบางครั้ง

2. ฉันชอบให้ตัวเองมองดูสวยงามและประณีตไว้ผมหรืออยู่ตลอดเวลา
4. ฉันเจ้านั่นบ้างก็อยู่ตลอดเวลา
6. ฉันเป็นคนขี้ขลาด
20. ฉันเป็นคนเคร่งศาสนา
22. ฉันเป็นคนมีกิริยาเรียบร้อย
24. ฉันเป็นคนไม่ค่อยมีกิริยาเรียบร้อย
38. ฉันสามารถควบคุมตัวเองได้ดี
40. ฉันเป็นคนที่มีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น
42. ฉันกำลังจะเป็นบ้าอยู่แล้ว
56. ฉันเป็นคนสำคัญของเพื่อน ๆ และครอบครัวของฉัน
58. ครอบครัวของฉันไม่รักฉัน
60. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวของฉัน ไม่มีความไว้วางใจในตัวฉัน
74. ฉันเป็นคนกว้างขวางในหมู่เพื่อนหญิง
76. ฉันกำลังเกลียดทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้
78. ฉันเป็นมิตรกับใครก็ได้ง่าย ๆ
92. บางครั้งฉันคิดถึงสิ่งที่เลวทรามที่ไม่ควรแม้แก่จะคิดถึง
94. บางครั้งเมื่อรู้สึกไม่สบาย ฉันอยากกระโดดเหินหรือหงุดหงิด

7. ฉันไม่อ่อนหรือยอมจนเกินไป
9. ฉันพอใจในรูปร่างลักษณะของฉันดังที่เป็นอยู่
11. ฉันอยากจะเปลี่ยนบางส่วนของร่างกายของฉัน
25. ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกยกย่องความชำนาญของคล่องตัวของฉัน
27. ฉันพอใจในการบำเพ็ญตัวทางศาสนา หรือความศรัทธาของฉันแล้ว
29. ฉันควรจะไปวัดหรือโบสถ์ให้มากกว่านี้
43. ฉันพอใจในตัวฉันดังที่ฉันเป็นอยู่นี้แหละ
45. ฉันเป็นคนดีเท่าที่ฉันควรจะเป็น
47. ฉันเกลียดตัวเอง
61. ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัวของฉัน
63. ฉันเข้าใจครอบครัวของฉันเท่าที่ฉันควรจะเข้าใจ
65. ฉันควรจะไปวางใจครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้
79. ฉันเข้าใจสังคมเท่าที่ฉันต้องการ
81. ฉันพยายามเอาใจคนอื่น แต่ก็ได้ทำมาจนเกินไป
83. ฉันไม่เก่งทางด้านสมาคมเลย
95. ฉันไม่ชอบคนที่ฉันรู้จัก
97. บางครั้งฉันก็เข้าใจเรื่องกลที่ตามมา

8. ฉันไม่สูงหรือเกียจจนเกินไป
10. ฉันไม่รู้สึกสบายเท่าที่ควร
12. ฉันควรจะมีลักษณะถึงถูกเทศกรงข้ามมากกว่านี้
26. ฉันเคร่งในศาสนาถึงที่ฉันต้องการ
28. ฉันอยากให้คุณเป็นคนที่น่าไว้นิ่งเชื่อใจมากกว่านี้
30. ฉันไม่ควรผูกปอกให้มากนัก (หมายความว่าฉันผูกปอกอยู่เสมอ)
44. ฉันเก่งเท่าที่ฉันอยากเก่ง
46. ฉันไม่ได้เป็นบุคคลที่ฉันอยากจะเป็น
48. ฉันอยากให้คุณเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ
62. ฉันปฏิบัติตัวต่อพ่อแม่ก็เท่าที่ฉันควรจะทำ (หรือเคยปฏิบัติตัวก็กับพ่อแม่ ถ้าท่านเสียชีวิตแล้ว)
64. ฉันก็มากเสมอคือสิ่งที่ครอบครัวฉันพูด
66. ฉันควรจะทำครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้
80. การวางตัวของฉันกับผู้อื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว
82. ฉันควรจะมีสุขภาพดีผู้อื่นให้มากขึ้น
84. ฉันควรจะมีเข้ากับผู้อื่นให้ดีกว่านี้
96. ฉันนับหาบางเป็นครั้งคราว
98. บางครั้งฉันอยากสมถ

14. ฉันรู้สึกสบายเป็นส่วนมาก
16. ฉันเล่นกีฬาไม่เก่งเลย
18. ฉันนอนไม่ค่อยหลับ
32. ฉันทำแต่สิ่งที่ถูกต้องเสมอ
34. บางครั้งฉันใจวิธีการที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้ผลงานดีขึ้น
36. ฉันมีความลำบากในการทำสิ่งที่ถูกต้อง
50. ฉันแก้ปัญหาต่าง ๆ ของฉันได้โดยง่าย
52. ฉันเปลี่ยนใจบ่อย ๆ
54. ฉันพยายามหนีจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ฉัน (ไม่คิดสู้)
68. ฉันช่วยครอบครัวทำงานบ้าน
70. ฉันมักจะทะเลาะกับครอบครัวของฉัน
72. ฉันไม่ได้ประพฤติดีทั้งที่ครอบครัวของฉันอยากให้ทำ
86. ฉันเห็นส่วนดีของทุกคนที่ฉันรู้จัก
88. ฉันไม่รู้สึกเป็นกันเองกับผู้อื่น
90. ฉันรู้สึกลำบากใจที่จะพูดคุยกับคนแปลกหน้า
100. ฉันมักวันประกำทรวงเป็นบางครั้งบางคราว

1. ด้านร่างกาย

1. ฉันมีร่างกายแข็งแรง
2. ฉันชอบให้ตัวเองมองดูสวยงามและ
ประทับใจเมื่ออยู่ตลอดเวลา
3. ฉันเป็นคนสวย(หรือหล่อ ถ้าเป็นชาย)
4. ฉันเจ็บนั้นป่วยเมื่ออยู่ตลอดเวลา
5. ฉันคิดว่าฉันเป็นคนเหลวไหล
6. ฉันเป็นคนป่วย
7. ฉันไม่อ่อนหรือผอมจนเกินไป
8. ฉันไม่สูงหรือเตี้ยจนเกินไป
9. ฉันพอใจในรูปร่างลักษณะของฉัน
ดังที่เป็นอยู่
10. ฉันไม่รู้รู้สึกสบายเท่าที่ควร
11. ฉันอยากจะเปลี่ยนบางส่วนของ
ร่างกายของฉัน
12. ฉันควรมีลักษณะที่ดึงดูดเพศตรงข้าม
มากกว่านี้
13. ฉันระมัดระวังเกี่ยวกับสุขภาพของฉัน
เป็นอย่างดี
14. ฉันรู้สึกสบายเป็นส่วนมาก
15. ฉันพยายามระมัดระวังให้ตัวเอง
น้ำหนักเสมอ
16. ฉันเล่นกีฬาไม่เก่งเลย
17. ฉันเป็นคนทำอะไรขี้ขาม
18. ฉันนอนไม่ค่อยหลับ

2. ด้านศีลธรรมจรวิทยา

19. ฉันเป็นคนดีคนหนึ่ง
20. ฉันเป็นคนเคร่งศาสนา
21. ฉันเป็นคนซื่อสัตย์

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

40. ฉันมีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น
41. ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก
42. ฉันกำลังจะเป็นบ้าอยู่แล้ว
43. ฉันพอใจในทั่วฉันถึงที่ฉันเป็นอยู่
44. ฉันเก่งเท่าที่ฉันอยากเก่ง
45. ฉันเป็นคนดีเท่าที่ฉันอยากจะเป็น
46. ฉันเกลียดตัวเอง
47. ฉันไม่ได้เป็นบุคคลที่ฉันอยากจะเป็น
48. ฉันไม่อยากให้ตัวเองเป็นคนยอมแพ้
อะไรง่าย ๆ ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ
49. ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอไม่ว่า
จะอยู่สถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม
50. ฉันแก้ปัญหาต่าง ๆ ของฉันได้โดยง่าย
51. ฉันยอมรับฟังคำติเตียนโดยไม่โกรธ
52. ฉันเปลี่ยนใจบ่อย ๆ
53. ฉันมักทำอะไรโดยไม่คิดเสียก่อน
54. ฉันพยายามหนีจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
แก่ฉันไม่คิดสู้

4. บ้านครอบครัว

55. ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือ
ฉันเสมอไม่ว่าฉันจะมีปัญหาอะไร
56. ฉันเป็นคนสำคัญของเพื่อน ๆ และ
ครอบครัวของฉัน
57. ฉันเป็นสมาชิกของครอบครัวที่มี
ความสุข
58. ครอบครัวของฉันไม่รักฉัน

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

5. ด้านสังคม

73. ฉันให้ความเป็นมิตรกับทุกคน
74. ฉันเป็นคนกว้างขวางในหมู่เพื่อนหญิง
75. ฉันเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อนชาย(หญิง)
76. ฉันกำลังเกลียดทุกสิ่งทุกอย่างในโลก
77. ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น
78. ฉันเป็นมิตรกับใครไม่ไ้่ง่าย ๆ
79. ฉันเข้าสังคมเท่าที่ฉันต้องการ
80. การวางตัวของฉันกับผู้อื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว
81. ฉันพยายามเอาใจคนอื่นแต่ก็ไม่ได้
ท่ามากจนเกินไป
82. ฉันควรจะพยายามสุภาพต่อผู้อื่นให้มากขึ้น
83. ฉันไม่เก่งทางด้านสมาคมเลย
84. ฉันควรจะเข้ากับผู้อื่นได้ดีกว่านี้
85. ฉันพยายามที่จะเข้าใจความนึกเห็น
ของผู้อื่น
86. ฉันเห็นส่วนดีของทุกคนเท่าที่ฉันรู้สึก
87. ฉันเข้ากับผู้อื่นได้ดี
88. ฉันรู้สึกไม่เป็นกันเองกับผู้อื่น
89. ฉันไม่ยอมยกโทษใครไ้่ง่าย
90. ฉันรู้สึกลำบากใจที่จะพบกับคน
แปลกหน้า

6. ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

91. ฉันไม่ได้พูดความจริงเสมอไป

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
92. บางครั้งฉันคิดถึงสิ่งที่เลวทราม ที่ไม่ควรแม้แก่จะพูด					
93. ฉันโกรธเป็นบางครั้ง					
94. บางครั้งรู้สึกไม่สบายฉันอยากรู้สึก คุณเฉียวหรือหงุดหงิด					
95. ฉันไม่ชอบคนที่ฉันรู้จัก					
96. ฉันนิทานบ้าง เป็นบางครั้งคราว					
97. บางครั้งฉันเข้าใจเรื่องตลกที่ลามาก					
98. บางครั้งฉันอยากสวด					
99. ในการแข่งขันกีฬาใด ๆ ฉันอยาก ชนะมากกว่าแพ้					
100. ฉันผลัควินประจำวันเป็นบางครั้ง บางคราว					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Counseling Form
Innovative Self-Concept Scale

TRINITY H. JONES

14

11/20/10-10-64 2:07

HOW THE INDIVIDUAL PERCEIVES HIMSELF

IN TERMS OF	COLUMN A PHYSICAL SELF	COLUMN B MORAL/ETHICAL SELF	COLUMN C PERSONAL SELF	COLUMN D FAMILY SELF	COLUMN E SOCIAL SELF	SELF CRITICISM	ROW TOTALS			
ROW 1. IDENTITY WHAT HE IS	P1-P2 P3-P4 P5-P6 P7-P8 P9-P10 P11-P12 5 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 1	P19-P20 P21-P22 P23-P24 P25-P26 P27-P28 P29-P30 5 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 1	P31-P32 P33-P34 P35-P36 P37-P38 P39-P40 P41-P42 5 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 1	P43-P44 P45-P46 P47-P48 P49-P50 P51-P52 P53-P54 5 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 1	P55-P56 P57-P58 P59-P60 P61-P62 P63-P64 P65-P66 5 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 1	P67-P68 P69-P70 P71-P72 P73-P74 P75-P76 P77-P78 5 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 1	91-92 93-94 5 5 4 4 3 3 2 2 1 1	139		
ROW 2. SELF SATISFACTION HOW HE ACCEPTS HIMSELF	P7-P8 P9-P10 P11-P12 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P13-P14 P15-P16 P17-P18 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P19-P20 P21-P22 P23-P24 P25-P26 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P27-P28 P29-P30 P31-P32 P33-P34 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P35-P36 P37-P38 P39-P40 P41-P42 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P43-P44 P45-P46 P47-P48 P49-P50 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P51-P52 P53-P54 P55-P56 P57-P58 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P59-P60 P61-P62 P63-P64 P65-P66 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	97-99 5 5 5 4 4 4 3 3 3 2 2 2 1 1 1	128
ROW 3. BEHAVIOR HOW HE ACTS	P1-P2 P3-P4 P5-P6 P7-P8 P9-P10 P11-P12 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P13-P14 P15-P16 P17-P18 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P19-P20 P21-P22 P23-P24 P25-P26 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P27-P28 P29-P30 P31-P32 P33-P34 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P35-P36 P37-P38 P39-P40 P41-P42 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P43-P44 P45-P46 P47-P48 P49-P50 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P51-P52 P53-P54 P55-P56 P57-P58 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	P59-P60 P61-P62 P63-P64 P65-P66 5 4 3 2 1 1 1 1 4 3 2 1 1 1 1 1 3 2 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	99-100 5 5 4 4 3 3 2 2 1 1	137
COLUMN TOTALS	3P 75	79	77	87	86	Total Positive or P. → 404	18			
V. (Percentile)	5	4	2	3	4		36			

DISTRIBUTION OF RESPONSES

NUMBER OF 5s 4s 3s 2s 1s

TOTALS
 $\frac{23}{11} \frac{25}{11} = 6 \frac{14}{11} \frac{32}{11} = 100$
 $D = 46 + 25 + 14 + 64 = 129$

Col. Tot V. →

low Inv

PUBLISHED BY
 UNIVERSITY RECORDS AND TESTS
 805 6th AVE., S.W.
 ALBUQUERQUE, NEW MEX. 87102

Fig. 1. Completed Score Sheet, Counseling Form

ประวัติเขียน

ชื่อ นางสาววิมล หาญตระกูล เกิดวันที่ 6 มีนาคม 2498
 จบการศึกษาปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2521
 เคยทำงานเป็นอาจารย์ที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และโรงเรียนคณะ
 คินยพิทยา เข้าศึกษาต่ระดับปริญญาโทคณะรัฐศาสตร์ สาขาสังคมวิทยา เมื่อปีการศึกษา
 2525

ศูนย์วิทยพัชยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย